

On Memorial Prayers for the Departed (*By St Paisios*)

“The best of all memorials we can offer for the departed is our careful way of life—our struggle to cut off our faults, our passions, and to purify our soul. For our own freedom from material things results in the relief of our departed ancestors, of our entire lineage.

The departed feel joy when a descendant of theirs is close to God. If we are not in a good spiritual state, then our departed parents, grandparents, all generations suffer. ‘Look what kind of descendants we produced,’ they say, and they grieve. But if we are in a good spiritual state, they rejoice, because they too became co-workers with God for our birth, and God is obliged to help them.

That which will bring joy to the departed, is for us to engage in spiritual struggle, to please God with our life, so that we may meet them in Paradise and all live together in eternal life.”

Τα Μνημόσυνα (*Αγίου Παϊσίου*)

Το καλύτερο από όλα τα μνημόσυνα που μπορούμε να κάνουμε για τους κεκοιμημένους είναι η προσεκτική ζωή μας, ο αγώνας μας να κόψουμε τα ελαττώματά μας, τα πάθη μας και να λαμπικάρουμε την ψυχή μας. Γιατί η δική μας ελευθερία από τα υλικά πράγματα έχει ως αποτέλεσμα και την ανακούφιση των κεκοιμημένων προπατόρων όλης της γενιάς μας.

Οι κεκοιμημένοι νιώθουν χαρά όταν ένας απόγονος τους είναι κοντά στο Θεό. Αν εμείς δεν είμαστε σε καλή πνευματική κατάσταση τότε υποφέρουν οι κεκοιμημένοι γονείς μας, παππούδες, όλες οι γενεές. «Δες τι απογόνους κάναμε, λένε και στεναχωριούνται». Αν όμως είμαστε σε καλή πνευματική κατάσταση ευφραίνονται γιατί και αυτοί έγιναν συνεργοί Θεού για να γεννηθούμε και ο Θεός υποχρεώνεται να τους βοηθήσει.

Αυτό δηλαδή που θα δώσει χαρά στους κεκοιμημένους είναι να αγωνιστούμε, να ευαρεστήσουμε τον Θεό με την ζωή μας ώστε να τους συναντήσουμε στον παράδεισο και να ζήσουμε όλοι μαζί στην αιώνια ζωή.